

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

سیمای

گلشن ابرار

غلامحسین اعرابی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیمای صحیفه سجادیه

نویسنده:

غلامحسین اعرابی

ناشر چاپی:

ماهنامه کوثر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	سیمای صحیفه سجادیه
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۷	صحیفه سجادیه چه کتابی است؟
۷	سند صحیفه سجادیه
۸	گوینده «حدثنا» در اول سند صحیفه چه کسی است؟
۹	چرا صحیفه کامله گفته‌اند؟
۱۰	مستدرکات صحیفه
۱۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

سیمای صحیفه سجادیه

مشخصات کتاب

عنوان: سیمای صحیفه سجادیه

پدیدآورندگان: اعرابی، غلامحسین، ۱۳۲۹- (پدیدآور)

امام چهارم علی بن حسین (ع) (توصیف گر)

ناشر مقاله: کوثر، آبان ۱۳۷۸، شماره ۳۲

نوع: متن

جنس: مقاله

الکترونیکی

زبان: فارسی

توصیفگر: صحیفه سجادیه (کتاب)

مقدمه

نام امام سجاد (ع) چهارمین امام شیعیان تداعی کننده مناجات و راز و نیاز و دعا است. آن امام، مجالی برای فعالیت‌های علنی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی نیافت و عمر شریف خود را در محراب عبادت و نیایش سپری ساخت. عبادت و دعایش، «سیر الی الحق» نبود که «سیر الی الخلق» را به دنبال نداشته باشد. بلکه عبادت و محراب او و رویی به خالق و سویی به سوی خلق داشت. او با «جبل» دعا مردم را با خدایشان مرتبط می‌ساخت و این «جبل» از چنان استحکام و عمقی برخوردار است که پس از گذشت قرن‌ها، طراوت، اتقان و ژرفای خود را از دست نداده است. نوشته حاضر، بحثی کوتاه درباره «صحیفه سجادیه» آن حضرت است. نمی‌توان گفت همه دعاها و نیایشهای امام به دست ما رسیده است؛ بلکه دعاها منسوب به آن حضرت قطره‌ای از دریای ژرف نیایشهای او است. دلیل این سخن مستدرکات بسیار «صحیفه کامله سجادیه» است. به هر صورت، به قول شهید سید محمد باقر صدر (ره)، صحیفه سجادیه را باید به عنوان بزرگترین عمل اجتماعی زمان و موقعیت امام (ع) معرفی کرد. این کتاب یگانه میراث فرهنگ الهی، یک منبع بزرگ مکتبی، یک مشعل هدایت ربانی و یک مدرسه اخلاق و تربیت اسلامی است که با گذشت روزگاران پایدار می‌ماند. انسانیت پیوسته به آن نیازمند است و هرچه گمراهی‌های شیطان و فریبندگی دنیا فزونتر گردد، نیاز به آن بیشتر می‌شود. حکومت بنی امیه، به طور کامل امام را در عزلت سیاسی قرار داده بود به نحوی که در تمام مدت عمر شریفش فقط یکبار از روی ناچاری از پیشنهاد کارساز امام استقبال کردند و آن موقعی بود که: «عبدالملک خلیفه اموی با پادشاه روم درگیری پیدا کرد، و پادشاه روم... او را تهدید کرد که نقدینه‌های آنان را برای تحقیر مسلمانان از کشور روم وارد کند و در مقابل آن، هر قراردادی که خواست با آنها ببندد. در اینجا عبدالملک متحیر و بیچاره شد... لذا مسلمانان را دعوت به گردهمایی کرد و با آنها به مشورت پرداخت. هیچ کدام نظری که بتواند آن را به کار ببندد، اظهار نکردند. در آنجا مردم به او گفتند: تو خود می‌دانی راه فرار از این مشکل به دست چه شخصی است. فریاد برداشت: وای بر شما چه کسی این کار از او ساخته است؟ گفتند: بازمانده اهل بیت پیامبر (ص). گفت: راست گفتید. او برای رفع این مشکل به امام زین العابدین (ع) پناهنده شد. امام (ع) فرزند خود، محمد بن علی الباقر (ع) را به شام گسیل داشت و تعلیمات لازم را به او داد. در آنجا امام باقر (ع) طرحی نو، برای تنظیم پول مسلمانان ارائه داد و کشور اسلامی را از موقعیت استعماری نجات داد.» این قضیه نشان می‌دهد که اگر موقعیت اجتماعی و سیاسی برای امام فراهم بود،

تنها به دعا و مناجات نمی‌پرداخت و از کان دانش و معرفت و تدبیر الهی خود امت اسلامی را بهره‌مند می‌ساخت. اما افسوس که حکام مستبد بنی امیه این موقعیت را از امام سلب کردند و امت اسلامی را از خورشید وجودش محروم ساختند.

صحیفه سجادیه چه کتابی است؟

از صحیفه سجادیه، که سند آن به امام زین العابدین (ع) منتهی می‌شود، به «اخذ القرآن» و «انجیل اهل بیت (علیهم السلام)» و «زبور آل محمد (ص)» و «صحیفه کامله» تعبیر شده است. علامه ابن شهر آشوب، در کتاب معالم العلماء در ذیل ترجمه متوکل ابن عمیر، با عنوان «زبور آل محمد (ص)» و در ذیل ترجمه یحیی ابن محمد الحسینی الدلفی، با عنوان «انجیل اهل بیت» از آن یاد کرده است. ششمین تصنیفی که در اسلام صورت گرفته، صحیفه سجادیه است؛ زیرا چنین نقل گردیده است: «الصحيح ان اول من صنف امير المؤمنين ثم سلمان ثم ابوذر ثم الاصمغ بن نباتة ثم عبيدالله بن ابي رافع ثم صنف الصحيفه الكامله». بدین سبب، علمای مسلمان اهتمام بسیار به این کتاب داشته، شرحهای زیادی بر آن نوشته‌اند. یکی از نویسندگان در کتاب خود تعداد ۶۸ شرح صحیفه را معرفی کرده است. شیخ آقا بزرگ نیز در کتاب الذریعه (ج ۱۳، ص ۳۴۵ به بعد) شروح صحیفه سجادیه را معرفی کرده است. به هر حال صحیفه سجادیه‌ای که اکنون در دسترس ماست، پنجاه و چهار دعا دارد که دعای اولش «فی التحمید لله عزوجل» و دعای آخرش «دعاؤه فی استکشاف الهموم» است. متوکل بن هارون گفته است که «امام صادق (ع) هفتاد و پنج دعا به من املا فرمود. یازده باب آن از دستم رفت و شصت و چند باب آن را حفظ کردم...» سید محسن امین (ره) می‌گوید: صحیفه کامله ۶۱ دعا دارد که درباره انواع خیر و عبادت و طلب سعادت است و کیفیت توجه به پروردگار و طلب حوائج از او و چگونگی عمل کردن به قول خداوند «ادعونی استجب لکم» را می‌آموزد.

سند صحیفه سجادیه

صحیفه‌ای که اکنون در دست ما است سندش به «بهاء الشرف» می‌رسد. وی در سال ۵۱۶ در ماه ربیع الاول این دعاها را به سندی که در اول صحیفه نقل شده، دریافت کرده است؛ البته صحیفه سالها قبل از «بهاء الشرف» معروف بود. چنانکه نجاشی در ذیل ترجمه «متوکل بن عمیر بن المتوکل» نوشته است: «روی عن یحیی بن زید دعاء الصحیفه اخبرنا الحسین بن عبیدالله عن ابن اخی طاهر عن محمد بن مطهر عن ابیه عن عمیر بن المتوکل عن ابیه متوکل عن یحیی بن زید بالدعاء». بی‌تردید نجاشی قبل از «بهاء الشرف» می‌زیست و در سال ۴۵۰ هـ وفات یافت. همچنین علامه مجلسی (ره) از نسخه‌ای از صحیفه یاد می‌کند که به سال ۳۳۳ ق. مربوط است: «قد وجدت فی نسخه قديمه من الصحیفه الكامله... و کان تاریخ کتابتها سنه ثلاث و ثلاثین و ثلاثمائه...» شایان ذکر است که صحیفه سجادیه به بررسی سندی نیاز ندارد، چون بسیاری از علما ادعای تواتر آن را کرده‌اند. از مطالعه اجزای که برای نقل صحیفه سجادیه به ثبت رسیده است، چنان بر می‌آید که این کتاب به بررسی سندی نیاز ندارد و متواتر است. علامه مجلسی می‌نویسد: «... و یرتقی الاسانید المذکوره هنا الی سته و خمسين الف اسنادا و مائه اسناد». یکی از شارحان صحیفه نیز چنین نوشته است: «و لما کانت نسبه الصحیفه الشریفه الی صاحبها (ع) ثابتة بالاستفاضه الی کادت تبلغ حد التواتر...» ناگفته نماند که اگر به سندی که در مقدمه صحیفه ذکر شده اکتفا کنیم، از شرایط حجیت و اتقان برخوردار نیست؛ زیرا: اولاً: از سید نجم الدین بهاء الشرف، که در اول سند آمده است، در کتابهای رجالی ذکری به میان نیامده است. همچنین از «عکبری» و «عبدالله بن عمر بن الخطاب» نیز در کتابهای رجالی یاد نشده است. ثانیاً: اگرچه در کتب رجالی از ابوالفضل یاد شده است؛ اما بیشتر او را تضعیف کرده‌اند. نجاشی در مورد وی می‌گوید: «کان سافر فی طلب الحدیث عمره و کان فی اول امره ثبتاً ثم خلط و رایت جل اصحابنا یغمزونه و یضعفونه». ثالثاً: در رجال نجاشی آمده است که «متوکل بن عمیر بن متوکل» صحیفه را از «یحیی بن زید» نقل کرده، در

حالی که در مقدمه صحیفه می‌خوانیم: عمیر از پدرش «متوکل» نقل کرده است. و این متوکل توثیق نشده است. رابعا: اخبار شیخ سعید ابو عبدالله... در سال پانصد و شانزده بوده است و عبدالله بن عمر، که در سند آمده، صحیفه را در سال دویست و شصت و پنج (۲۶۵) نقل کرده است. تنها سه راوی (ابومنصور عکبری و ابوالفضل و شریف ابو عبدالله) واسطه این دو نفر شمرده می‌شوند. بعید به نظر می‌رسد که در فاصله زمانی بین شیخ سعید و عبدالله بن عمر (دویست و پنجاه و یک سال) فقط سه راوی واسطه قرار گیرند مگر اینکه گفته شود این سه راوی یکدیگر را ملاقات کرده باشند و....

گوینده «حدثنا» در اول سند صحیفه چه کسی است؟

چنانکه مرحوم الهی قمشه‌ای در مقدمه ترجمه خود بر صحیفه آورده و همچنین در ریاض السالکین دیده می‌شود، در این مورد دو قول وجود دارد: ۱- گوینده «حدثنا» شیخ جلیل القدر «علی بن سکون» است. وی از بزرگان علمای امامیه و مورد وثوق است. این قول منسوب به شیخ بهایی (ره) است. (الذریعه الی تصانیف الشیعه، ج ۱۵، ص ۱۸) ۲- گوینده «حدثنا» عمید الروساء هبة الله بن حامد است که متوفای سال ۶۰۹ ق. است. (سید ابوالفضل حسینی، تلخیص ریاض، ص ۹، پاورقی) صاحب ریاض السالکین این قول را پذیرفته و نوشته است: «... دل علیه ما وجد بخط المحقق الشهيد (ره) علی نسخه المعارضه بنسخه ابن سکون المرقوم علیها بخط عمید الروساء ما صورته: قراها علی السید الاجل النقیب الاوحد العالم جلال الدین عماد الاسلام ابوجعفر القاسم بن الحسن بن محمد بن الحسن بن معیه ادام الله تعالی علوه قرائه صحیحه مهذبه. و رویتها له عن السید بهاء الشرف ابی الحسن محمد بن...» با همه اینها صحیفه سجادیه به بررسی سندی نیاز ندارد؛ زیرا: ۱- علمای امامیه بر استفاضه و بلکه تواتر آن اتفاق نظر دارند. چنانکه عالم بزرگوار الهی قمشه‌ای می‌گوید: «... علمای بزرگ امامیه گویند: صدور صحیفه سجادیه از امام سجاد (ع) به روایات مستفیضه بلکه قریب به تواتر است، هیچ شک و تردیدی در این که کلام امام است نتوان کرد.» آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) نزد زیدیه و اسماعیلیه نیز ادعای تواتر کرده است. در همین مورد، کلام علامه مجلسی و صاحب ریاض السالکین قبلان نقل گردید. ۲- فصاحت و بلاغت صحیفه حاکی از آن است که نمی‌تواند کلام غیر معصوم (ع) باشد. چنانکه «طنطاوی»، مفسر قرآن، وقتی آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) صحیفه سجادیه را به عنوان هدیه برایش ارسال می‌کند، می‌گوید: این کتاب را فوق کلام مخلوق و دون کلام خالق دیدم. «قال سیدنا الاستاذ العلامة الکبری و الایه العظمی النجفی المرعشی: کتب الی العلامة الجوهری الطنطاوی صاحب التفسیر المعروف وصول الصحیفه و شکرلی علی هذه الهدیه السنیه و اطری فی مدحها و الثناء علیها الی ان قال: و من الشقاء انا الی الان لم نقف علی هذا الاثر القیم الخالد من موارث النبوه و اهل البیت و انی کلما تاملتها رایتها فوق کلام المخلوق و دون کلام الخالق...» شایان یادآوری است که پس از آن، طنطاوی از آیت الله العظمی مرعشی نجفی می‌پرسد: آیا تاکنون کسی از علمای اسلام شرحی بر آن (صحیفه سجادیه) نوشته است؟ آیت الله مرعشی می‌نویسد: «شارحینی که می‌دانستم نام بردم و کتاب ریاض السالکین تالیف سیدعلیخان را به ایشان تقدیم کردم. معظم له در جواب نوشت که من مصمم و آماده‌ام که بر این صحیفه گرامی شرحی بنویسم.» همچنین سیدمحسن امین (ره) فصاحت و بلاغت و اسلوب این صحیفه را دلیلی بر صدور آن از امام معصوم (ع) دانسته و می‌نویسد: «و بلاغہ الفاظها و فصاحتها التي لا تباری و علو مضامینها و مافیها من انواع التذلل لله تعالی و الثناء علیه و الاسالیب العجیبه فی طلب عفوه و کرمه و التوسل الیه اقوی شاهد علی صحه نسبتها و ان هذا الدر من ذلك البحر و هذا الجوهر من ذلك المعدن و هذا الثمر من ذلك الشجر.» پس باید گفت صحیفه سجادیه هرگز به جرح و تعدیل روات نیازمند نیست، بلکه با توجه به انشای کلام و فصاحت و اعجاز بیان، می‌توان گفت که کلام حضرت امام سجاد علیه صلوات الله است. ۳- نکته دیگری که بر صدور صحیفه دلالت می‌کند، سندهای متعدد و اجازہ‌های گوناگون است. علامه مجلسی (ره) درباره طرق روایی صحیفه، می‌گوید: «واعلم انها کثیره جدا بحيث يعسر الضبط و الاحاطه و الاحصاء...» در صورت اجازہ‌ای که «امیر ماجد بن امیر جمال الدین محمد الحسینی

الدشتکی» به «مولی محمد شفیع» داده است، سند متصل دیگری وجود دارد که قابل توجه می‌نماید: «انی ارویها عن والدی السید السند العلامه الثقه... جمال‌الدین محمد بن عبدالحسین الحسینی الدشتکی عن عمه السید معزالدین محمد ابن السید الفاضل... نظام الدین احمد... عن ابیه السید نظام الدین احمد المذکور عن ابیه معزالدین ابراهیم، عن ابیه سلام الله عن ابیه عماد الدین مسعود، عن ابیه صدرالدین محمد، عن ابیه غیاث الدین منصور عن ابیه صدرالدین محمد عن ابیه ابراهیم عن ابیه محمد عن ابیه اسحاق عن ابیه علی عن ابیه عربشاه عن ابیه امیرانبه، عن ابیه امیری، عن ابیه الحسن، عن ابیه الحسین، عن ابیه علی، عن ابیه زید، عن ابیه علی، عن ابیه محمد، عن ابیه علی، عن ابیه جعفر، عن ابیه احمد، عن ابیه جعفر، عن ابیه محمد، عن ابیه زید، عن ابیه الامام علی بن الحسین زین العابدین علیه و علی آباءه التحیه والسلام...». ظاهراً «امیر ماجد» با بیست و نه واسطه سند خود را به امام زین العابدین (ع) رسانده است. همچنین علامه مجلسی اجازه‌های متعددی در مورد صحیفه در جلد ۱۰۷ بحار (ص ۴۳ به بعد) نقل کرده است. یک مورد از این اجازه‌ها که قابل توجه است، اجازه روایتی است که پدر علامه مجلسی در روایا از امام زمان (عج) دریافت کرده است: «... و بعد فیقول افقر عبادالله الغنی، محمد تقی بن مجلسی الاصفهانی عفی عنهما بالنبی و آله: انی اروی الصحیفه الکامله عن مولانا و مولی الانام سیدالساجدین علی بن الحسین زین العابدین مناوله عن صاحب الزمان و خلیفه الرحمان الحجه بن الحسن (ع) بین النوم و یقظه و رایت کانی فی الجامع العتیق باصبهان و المهدی صلوات الله علیه قائم و سالت عنه مسائل اشکلت علی فاجاب عنها، ثم سالت عنه (ع) کتابا عمل علیه، فحالنی بذلک الکتاب الی رجل صالح، فلما اخذت منه کان الصیحفه و بیرکه هذه الرویا انتشرت الصحیفه فی الافاق بعد ما کان مطموس الاثر فی هذه البلاد.» با توجه به مجموع مطالبی که گذشت، می‌توان اطمینان پیدا کرد که صحیفه از ناحیه امام سجاد (ع) صادر گردیده و تاکنون هیچ کس در این امر تشکیک نکرده است.

چرا صحیفه کامله گفته‌اند؟

در این مورد، دو نظر ابراز شده است؛ آیت الله مرعشی نجفی (ره)، در مقدمه‌اش بر صحیفه سجادیه ترجمه بلاغی، چنین نگاشته است: «فلسفه آنکه صحیفه را «کامله» نامیده‌اند، بنابر آنچه من از سید جمال‌الدین کوبانی یمنی شنیدم، آن است که نزد «زیدیه» از صحیفه، نسخه‌ای هست ولی کامل نیست و در حدود نصف این صحیفه است و از این جهت این صحیفه را کامله نامیده‌اند.» یکی از محققان معاصر این نظر را نپذیرفته، چنین مورد نقد قرار داده است: «این تحلیل نه تنها کافی نیست، بلکه آن را درست نمی‌توان شمرد؛ چه لفظ کامله در سند صحیفه از گفته متوکل بن هارون که خود یحیی بن زید را دیده است، مشاهده می‌شود و می‌گوید: اخبره انه من دعاء ابیه علی بن الحسین من دعاء الصحیفه الکامله.» و نیز متوکل می‌گوید: یحیی بن زید گفت: می‌خواهی تو را صحیفه‌ای از دعای کامل بدهم؟ و مسلم است که در آن وقت صحیفه‌ای که امروز به نام صحیفه زیدیه مشهور است (طبق گفته کوبانی)، وجود نداشته و بر فرض وجود، شکی نیست که متوکل از آن بی‌خبر بوده است تا چه رسد که از نقص آن مطلع باشد...». سپس این محقق چنین ابراز نظر می‌کند: «... این مجموعه را از آن جهت کامله گفته‌اند که دستوری کامل برای درخواست حاجات بنده از خدای تعالی است. در بیشتر موارد و دربارہ اغلب نیازمندیها؛ و چون چنین دعاها از ائمه معصومین (علیهم السلام) با این ترتیب صدور نیافته، این ادعیه در مقابل دعاها دیگر به کامله ملقب شده است. والله العالم.» این نظریه نیز قابل قبول نمی‌نماید؛ زیرا دعاهایی که از سایر ائمه علیهم السلام رسیده است نیز از چنین جامعیتی برخوردار است. مثلاً دعای کمیل، دعای سمات و سایر ادعیه که در کتابهای ادعیه مثل مصباح کفعمی، مهج الدعوات ابن طاوس، عدة الداعی ابن فهد حلی و غیره آمده است. به نظر می‌رسد قبل از تدوین جوامع روایی اولیه شیعه، همزمان با اصول «اربعماه» و حتی قبل از آنها، در بین شیعه صحافی از معروفیت برخوردار بوده است؛ مانند صحیفه فاطمه زهرا (س)، صحیفه علی (ع) که به یک عدد هم منحصر نبوده است. این صحایف در دسترس عموم نبوده، گاه برخی از روایات و مطالب آنها توسط برخی از ائمه (علیهم السلام) برای خواصی از اصحاب

نقل می‌شده است. اکنون نیز جز اینکه برخی از مطالب آنها در جوامع روایی آمده، اطلاعی از آنها در دست نیست. اما دعاهای صحیفه سجادیه به صورت کامل به دست افرادی از غیر امامان معصوم (علیهم السلام) رسیده است. احتمالاً به این سبب این صحیفه را کامله خوانده‌اند.

مستدرکات صحیفه

دعاهای امام سجاد (ع) به نیایشهای موجود در صحیفه کامله سجادیه منحصر نیست، بلکه به چندین برابر این دعاها می‌رسد. تاکنون مستدرکات زیادی برای صحیفه کامله نوشته شده است که از این قرار است: ۱- صحیفه سجادیه که توسط شیخ محمد بن علی الحرفوشی، که چهل سال قبل از شیخ حرعاملی وفات یافته، گردآوری شده است. ۲- الصحیفه الثانیة السجادیة، گردآوری شیخ محمد بن الحسن بن الحر العاملی. محدث جزائری در اول شرح ملحقات صحیفه چنین نوشته است: «ان الشیخ الحر لما جمع من ادعیه السجاد (ع) ما یقرب من الصحیفه سماه اخت القرآن». ۳- الصحیفه السجادیة الثالثه، گردآوری میرزا عبدالله افندی صاحب کتاب ریاض العلماء. ۴- الصحیفه السجادیة الرابعه، جمع‌آوری میرزا حسین نوری. در این مجموعه، غیر از دعاهای موجود در صحیفه‌های قبلی، هفتاد و هفت دعای دیگر گردآوری شده است. ۵- الصحیفه السجادیة الخامسه. این مجموعه گردآوری سید محسن امین است و بیش از یکصد و هشتاد و دو دعا دارد. مولف درباره این اثر چنین توضیح داده است: «و استدرک فیها ما خلت عنه الصحیفه الکامله و مافات الثانیه و الثالثه و الرابعه». ۶- الصحیفه السجادیة السادسه، گردآوری شیخ محمد صالح مازندرانی. آیت الله مرعشی نجفی (ره) در مقدمه خود بر صحیفه سجادیه ترجمه بلاغی، مستدرکات دیگری نیز ذکر کرده است که جهت رعایت اختصار از نام بردن آنها خودداری می‌شود.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و

رایانه‌ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزارهای علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت‌های گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزارهای تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۰۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار

شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را ببدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

